

PREEK DOOR DE WEEK

De 10 plagen en het bloed van het Lam

[Exodus 5:1-2](#) // [Exodus 6:7](#) //
[Exodus 7 t/m 12](#) (NBV21)

*Geraakt &
Geroepen*

De 10 plagen en het bloed van het Lam

Niks nieuws onder de zon?

Hierna gingen Mozes en Aäron naar de farao, en ze zeiden tegen hem: "Dit zegt de HEER, de God van Israël: Laat mijn volk gaan, om in de woestijn ter ere van Mij een feest te vieren." "Wie is die HEER, dat ik Hem zou gehoorzamen?" vroeg de farao. ([Exodus 5:1-2](#))

Als hoofd van het grote Egyptische rijk werd farao zelf gezien en geëerd als een god. "Wie is die Heer, dat ik Hem zou gehoorzamen?", vraagt hij aan Mozes en Aäron. Of was het geen vraag maar meer een antwoord met een spottende ondertoon?

Wie is God dat ik Hem zou gehoorzamen? Is dat niet de belangrijkste vraag van alle tijden? Waarom zouden we God gehoorzamen als we zelf wel weten hoe we ons leven goed kunnen inrichten? We weten heus wel hoever we kunnen gaan. Toch? Al in het eerste boek van de Bijbel dacht Eva ook al zo toen ze zag dat de verboden vruchten er heerlijk uitzagen en haar ook nog werd gezegd dat het eten daarvan haar veel goeds zou brengen. En haar man ging in de leugen en ongehoorzaamheid mee. ([Genesis 3:6](#)) Zonde! Het hart werd van God afgewend.

En de wereld van het begin - die zeer goed was - was niet meer, was veranderd. En hoe de mens ook probeerde de volmaakte harmonie te herstellen - of die aan anderen op te leggen -, het was en werd niet meer zoals in het begin. O.a. in [Ezechiël 20:6-10](#) lezen we dat vele jaren later het volk van Israël ook de afgoden van Egypte heeft overgenomen. Waarom God gehoorzamen als de alternatieven zo mooi worden voorgesteld en we heus wel weten hoever we kunnen gaan? Wie is die God die ik zou moeten gehoorzamen? God zegt: "Ik ben de Heer jullie God, die jullie bevrijdt van de last die je door de Egyptenaren is opgelegd." ([Exodus 6:7](#)) De Héér, dat betekent dat Hij het voor het zeggen heeft.

De afwijzing en ongehoorzaamheid komen farao en zijn volk duur te staan. Tien plagen volgen, dat is hard. Maar je kunt ook zeggen: God gaf maar liefst tien kansen en pas toen vonniste God met het vonnis van de farao 80 jaar eerder, toen die alle nieuwgeboren joodse jongetjes liet doden waardoor uiteindelijk Gods wil met het volk tenietgedaan zou worden.

Plagen... dat woord klinkt als 'een beetje pesten'. Maar in de geschiedenis van Exodus is het iets zo erg als de pest. In één plaag zelfs letterlijk, in de andere beslist niet minder. De Egyptenaren hadden voor al die 'geplaagde' dingen wel een god. God liet zien de ware God te zijn door hen te verslaan. Opdat ze nóg een kans kregen om voor de ware God te kiezen en daarmee tot de Bron en het Doel te komen. Als het niet met weinig moeite kan, dan maar met veel. Want het is het waard. Want God is het waard dat wij ons uitstrekken om weer beeld en gelijkenis van God te zijn. Zoals Adam en Eva dat waren, en dan moet ik erbij zeggen: vóór de val. Want vind je het niet opmerkelijk dat in [Genesis 5:3](#) van Adams kind Set gezegd wordt dat hij op Adam leek en *diens* evenbeeld was?

We hebben geen inbreng in onze geboorte, maar wel de keus aan wie we gehoorzaam willen zijn en aan wie niet. Om over na te denken wil ik graag [Hebreeën 5:8-9](#) meegeven die over Jezus gaat maar door Hem ook over ons: 'Hoewel Hij zijn Zoon was, heeft Hij moeten lijden, en zo heeft Hij gehoorzaamheid geleerd. En toen Hij naar de uiteindelijke volmaaktheid gevoerd was, werd Hij voor allen die Hem gehoorzamen een bron van eeuwige redding.'

Heer, U bent de ware Héér van alles en iedereen; wilt U alstUblieft ook mijn Heer zijn?

De 10 plagen en het bloed van het Lam

Overwint het kwaad?

Ik schrijf deze overdenking midden in de herdenkingsweek van 4 en 5 mei. Velen verloren in de oorlog familieleden, zijn voor hun leven getraumatiseerd. Elk jaar herdenken we de Holocaust waarin 6 miljoen Joden hun leven verloren. In het Corrie ten Boom-huis in Haarlem kun je ervaren hoe indrukwekkend de familie Ten Boom met gevaar voor eigen leven zich in de oorlog inzette voor de joden. Het joodse volk heeft altijd te maken gehad met geweld, verdrukking. Nu we bezig zijn met Exodus, de wording van het Joodse volk en staat, de bevrijding van kwade machten, zien we ook daar wat die strijd gekost heeft.

Zelfs Mozes bezweek bijna voor dat kwaad. Hij bracht de farao Gods boodschap *“Laat mijn volk gaan om in de woestijn ter ere van Mij een feest te vieren”* ([Exodus 5:1](#)), maar farao zei de Heer niet te kennen en stond de Israëlieten niet toe te vertrekken. Hij gaf de slavendrijvers zelfs bevel de druk op het volk te verhogen. En hoe reageerde het volk? Ze zeiden tegen Mozes en Aaron: *“We hopen dat de Heer hier jullie voor straft”*. Ze keren zich tegen hun bevrijders! Mozes staat helemaal alleen in zijn taak en... hij zwicht. In deze benarde situatie richt hij zich opnieuw tot God: *“Heer, waarom bent u zo hard voor uw volk? Waarom hebt U mij gestuurd? En U hebt niets gedaan om dit volk te redden.”* ([vers 23](#)) Einde oefening, zo lijkt het, een teleurgesteld volk, en Mozes die weer de opdracht niet ziet zitten.

Als God je roept voor een taak, kan het in eerste instantie erop lijken dat je alleen maar weerstand krijgt. Zijn ook wij dan niet snel geneigd om te zeggen. ‘Oh, dan zal het wel niet van God komen, stop maar.’ Het moet immers goed voelen. Maar kijk eens naar de discipelen, ze waren nog maar net aan het preken of Petrus werd gevangen gezet. Paulus lijkt soms wel alléén maar verzet en tegenstand mee te maken. Het kwaad is nog altijd de wereld niet uit en hoe dan ook nog steeds bedacht om Gods plan te ruïneren. Doet God er dan niets tegen?

Even terug naar Exodus 6. Hoe reageerde God op al die tegenslagen, verzet van farao, teleurgesteld volk en Mozes die de opdracht niet ziet zitten? Allereerst pakt Hij de farao aan en vernieuwt de belofte aan het volk. *“Je zult zien wat Ik de farao ga doen. Ik zal hard tegen hem optreden en hij zal mijn volk laten gaan. Hij zal zelfs geen andere uitweg zien dan hen uit het land weg te jagen.”* ([Exodus 6:1](#)) En tot Mozes? Geen enkel verwijt, alleen een herhaling van de belofte over zijn naam ‘Ik ben’ en Hij herinnert Mozes aan de belofte het volk een eigen land te geven. Hij herhaalt ook wat Mozes tegen het volk moet zeggen: *“Ik ben de HEER, Ik zal jullie bevrijden van de dwangarbeid in Egypte, aan het slavenbestaan zal Ik een einde maken. Ik zal jullie aannemen als mijn volk en Ik zal jullie God zijn”*.

God zelf staat voor het volk en Mozes op de bres. De overwinning ligt in Gods hand; hoe dan ook: het kwaad zal niet winnen. Want Hij is de ‘Ik ben, die Ik ben’.

Dietrich Bonhoeffer, een theoloog en kerkleider die zich verzette tegen Hitler en dat met zijn leven moest bekopen, schreef aan de vooravond van zijn executie dit lied:

*‘Door goede machten wonderbaar geborgen, wachten wij rustig, wat ons lot ook zij.
God is met ons in de avond, in de morgen, en elke nieuwe dag is Hij nabij.’*

De ‘Ik ben die Ik ben’ waakte over hem. Moge we ons vasthouden aan en laten bemoedigen door Jezus’ woorden in [Matteüs 28:20](#):

“Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.”

woensdag 10 mei 2023

De 10 plagen en het bloed van het Lam

Laat mijn volk gaan

De HEER zei tegen Mozes: “Ga naar de farao en zeg tegen hem: ‘Dit zegt de HEER: Laat mijn volk gaan om Mij te vereren.’” ([Exodus 7:26](#) NBV21)

De christelijke organisatie *International Justice Mission* (IJM) zet zich in om mensen in armoede te beschermen tegen geweld, mensenhandel en slavernij. Volgens IJM leven er 50 miljoen mensen in moderne slavernij. Dat is meer dan ooit in de wereldgeschiedenis.

We hebben stereotype voorstellingen van slavernij, gebaseerd op onze koloniale geschiedenis en de kwalijke rol die ons land gespeeld heeft in trans-Atlantische mensenhandel en uitbuiting van mensen op andere continenten. Vandaag klinkt de roep tot het aanbieden van excuses, en het is nooit te laat om spijt uit te spreken over dergelijke zaken – en dat geldt zeker voor regeringsleiders die een vertegenwoordigende taak hebben en een morele (niet persoonlijke) plicht hebben, ook ten aanzien van ons gezamenlijke verleden.

Als we bijvoorbeeld trots zijn op rijkdom, pracht en praal uit onze Gouden Eeuw, dan past het ons ook om plaatsvervangende schaamte te voelen voor misstanden en schanddadens uit diezelfde tijd.

Vandaag zien we allerlei ‘moderne’ vormen van slavernij. Mensenhandel en uitbuiting komen op grote schaal voor in de wereld van gedwongen prostitutie. Arbeidsmigranten en vluchtelingen lopen groot gevaar uitgebuit te worden en dit gebeurt overal in de wereld en helaas ook in ons land. Mensen worden afhankelijk gemaakt van harddrugs en over hun ruggen worden kapitalen verdiend.

Hoort dit onderwerp thuis in een Preek door de Week-overdenking? Nou, uitbuiting is in elk geval een onderwerp waar de Bijbel niet over zwijgt!

“Vreemdelingen mag je niet uitbuiten. Jullie weten immers hoe het voelt om vreemdeling te zijn, omdat jullie zelf vreemdelingen zijn geweest in Egypte”, lezen we in [Exodus 23:9](#).

“Een dagloner, die het al moeilijk genoeg heeft, mag u niet uitbuiten, of het nu iemand van uw eigen volk betreft of een vreemdeling die in een van uw steden woont. U moet hem nog dezelfde dag, voor zonsondergang, uitbetalen; want hij is arm en het gaat hem juist om dat loon”, staat in [Deuteronomium 24:14,25](#).

Slavernij in bijbelse tijden kende allerlei vormen. In gunstige omstandigheden kon het gaan om redelijke arbeidsverhoudingen, maar uitbuiting en misbruik waren niet onbekend. Gods volk had daar zelf onder geleden en moest er lessen uit trekken!

Heer, open onze ogen voor misstanden. Laat ons niet zwijgend toekijken, maar spreken en handelen in uw Naam.

donderdag 11 mei 2023

De 10 plagen en het bloed van het Lam

Zuiver

Daniël was van plan om zich aan de Joodse regels voor het eten te blijven houden. Daarom wilde hij niets nemen van het koninklijke eten en drinken. Hij vroeg aan Aspenaz of hij het mocht laten staan. ([Daniël 1:8](#))

Met Daniël gebeurt eigenlijk het tegenovergestelde als met het volk van God. Werd het volk bevrijd uit Egypte, Daniël werd juist weggevoerd vanuit Israël naar Babylonië.

Even een korte context. De koning van Babylon had Israël ingenomen. Hij wilde een aantal sterke, gezonde, intelligente en knappe jongens afkomstig uit bezette gebieden een topopleiding geven naar Babylonische maatstaven. Tegenwoordig zouden we dit 'heropvoeding' noemen. De jongens waren voorbestemd om koninklijke adviseurs te worden als hun opleiding zou zijn afgerond. Ze woonden in het paleis en kregen hetzelfde te eten als de koning.

Daniël was één van die jongens. Hoewel het eten dat hij voorgeschoteld kreeg ongetwijfeld het beste van Babylonië was, weigerde hij dit omdat hij daarmee afweek van de Joodse spijswetten. Daniël wilde zijn leven zuiver houden. God had Zijn volk apart gezet, Daniël maakte deel uit van dat volk. Daarom had God in het leven van Daniël de eerste prioriteit. Ondanks de plek waar hij leefde, de kansen die hij kreeg of de druk van buitenaf, Daniël week nooit af van zijn toewijding aan God.

Dat was bij het volk van God in Egypte wel anders. In de loop van de jaren dat zij in Egypte verbleven, hadden zij veel gebruiken, gewoonten en afgoderij van de Egyptenaren overgenomen. Behalve van slavernij, moest God hen misschien wel vooral bevrijden van de talloze zonden die al dan niet onbewust hun levens waren binnengeslopen. Ik kan me voorstellen dat veel Israëlieten zich daar nog niet eens bewust van waren. Hun levens waren allang niet meer zuiver, apart gezet door en voor hun God.

De vraag dringt zich op, hoe zit dat eigenlijk met onze levens? Is het leven van jou, van mij, zuiver? Of zijn er in de loop van de tijd ongemerkt allerlei gebruiken, gewoonten en afgoderij binnengeslopen? En moeten we daar, net als het volk in Egypte, eigenlijk van bevrijd worden omdat ze niet passen in een leven dat gered is door Jezus Christus?

Ik denk dat het hoog tijd wordt God te vragen om mijn leven onder de loep te nemen en mij door Zijn Heilige Geest duidelijk te maken welke ballast ik overboord moet gooien om werkelijk zuiver en vrij voor Hem te leven.

Hoe zit dat met jou?

Neem mijn leven, laat het Heer toegewijd zijn aan Uw eer.

vrijdag 12 mei 2023

De 10 plagen en het bloed van het Lam

Achteraf gezien

Hij heeft immers zelf gezegd: “Nooit zal ik u afvallen, nooit zal Ik u verlaten”, zodat we vol vertrouwen kunnen zeggen: ‘De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen.’

([Hebreeën 15:3](#), NBV)

Ken je de uitdrukking: ‘Achteraf gezien...’? Je kunt de uitdrukking gebruiken als je terugkijkt op een periode die op het moment zelf moeilijk was, maar waarvan je – als je terugkijkt – kunt zeggen dat het wel ergens goed voor is geweest. Hier moest ik aan denken bij het lezen van de bijbelgedeelten van afgelopen zondag.

De 10 plagen vormen de voorbereiding van de uittocht uit Egypte. Het is de voorbereiding op de bevrijding van slavernij. Maar het startte met de bevrijding, echter die duurde 10 plagen lang. Ik kan me voorstellen dat het ongeloofwaardig kan worden als je hoort dat God jouw volk wil bevrijden van slavernij, dat je vervolgens steeds bijna weg mag uit Egypte en dat je dan toch op het laatst steeds tegengehouden wordt door de Egyptenaren en weer terug bij af bent. Er wordt wel eens gezegd: ‘Zonder strijd geen overwinning’. Dat lijkt in dit geval ook op te gaan. Het volk van God wist echter toen niet dat ze 10 plagen lang moesten wachten tot de daadwerkelijke uittocht uit Egypte. Als ze wisten wat er komen ging, konden ze de plagen aftellen en bij de 10^e plaag echt hun spullen pakken om weg te gaan. Achteraf gezien was het misschien een stuk makkelijker om op God te vertrouwen. Maar zou niet juist de periode van de 10 plagen ervoor gezorgd kunnen hebben dat het vertrouwen van het volk op God ging groeien? En vooral als je niet weet hoe het afloopt, dus dat je echt moet leren vertrouwen op Hem?

Misschien heb je - net als veel anderen - wel eens periodes meegemaakt dat je ‘van plaag naar plaag’ ging en nog geen uittocht zag. Misschien zit je nu wel in zo’n periode en weet je niet of het ooit nog goed komt of anders wordt. Dat is eng, daar kun je je zorgen over maken en je gedachten en gevoelens kunnen daar continu mee bezig zijn. Maar stel dat juist die periode de start van de bevrijding is? Als je in het nu of achteraf gezien nadenkt over die periode, wat zie je dan in jouw persoonlijke vertrouwen op God?

Je mag altijd terugdenken aan het verhaal van de uittocht uit Egypte. Je weet niet bij welke ‘plaag’ je bent, voordat de uittocht begint. Maar je mag wel weten dat God, net zoals Hij bij Zijn volk aanwezig was, ook nu met jou wil zijn.

zaterdag 13 mei 2023

Afgelopen zondag sprak Patrick van der Laan in deel 3 van de preekserie over het boek Exodus, getiteld: 'Ik ben de Heer, uw God'. Bijbellezing: [Exodus 5:1-2](#) // [Exodus 6:7](#) // [Exodus 7 t/m 12](#) (NBV21). Titel deze zondag: De 10 plagen en het bloed van het Lam. Tijdens de dienst vierden we het Heilig Avondmaal, hoe passend bij Pesach, [Exodus hoofdstuk 12](#).

De 10 plagen vormen de voorbereiding van de uittocht uit Egypte, de bevrijding van slavernij van de afgoderij en de afhankelijkheid daarvan. God zegt: *"Ik ben de Heer uw God die u uit Egypte heeft geleid."* Maar op allerlei plaatsen in de Bijbel zien we dat het volk van Israël zich bezighoudt met afgoden, o.a. in [Ezechiël 20:6-10](#) waar staat dat ze de afgoden van Egypte hebben overgenomen. Er staat: *"Ontdoe je van de afschuwelijke goden die jullie aanbidden en verontreinig je niet langer door je in te laten met de afgoden van Egypte. Ik ben de Heer jullie God."*

Welke dagelijkse strijd voeren wij zelf? Met personen, middelen, structuren, patronen... Hiervan bevrijd worden is pas de start, daarna volgt het ontwikkelen van ons uithoudingsvermogen.

Pesach betekent voorbijgaan of bescherming. Het bijzondere in dit verhaal van de 10de plaag is dat God hen bevrijdt van Zijn eigen oordeel. Door God bevrijd van Zijn oordeel! De toorn van God als straf maar tegelijkertijd het uiterste van Zijn diepe liefde. Hoe indrukwekkend zien we dat terug in Jezus' lijden, sterven en opstanding.

Toen de bijzondere uitkomst voor het volk van Israël, maar nu ook voor ons. Het leek verloren, maar werd grote, onverwachte winst. Patrick toonde het schilderij 'CheckMate' (schaakmat) van Friedrich Moritz Retzsch). Een schaakspel tussen de duivel en de mens, waarbij de mens schaakmat leek te zijn gezet. Totdat schaakmeester Paul Morphy dit schilderij bewonderde en inzag dat de mens nog een zet kon maken die de winst zou opleveren. De duivel dacht te winnen, maar was juist aan de verliezende hand. Dat zien we terug in het verhaal van Pesach en in het Evangelie. We leken te verliezen maar we hadden nog één zet, een Meesterzet: JEZUS! Hij bracht en brengt ons de winst!

Wat sprak jou met name aan in de dienst van zondag?

Farao kreeg - en met hem het volk - tien plagen te verduren, zware, levensbedreigende plagen als straf voor hun afgoderij en tegenwerking van Gods plan met de mens. Hard, maar zouden we het ook moeten/kunnen zien als tien kansen om tot God te komen? Waarom?

Met Pesach wordt de uittocht herdacht. Denk vandaag eens na over het schuldloze offer dat moest worden gebracht, het bloed aan de bovendorpel en deurposten om de levens van de kinderen te beschermen en de woorden van Jezus bij het Laatste Avondmaal.

Voor meer: zie de Preek door de Week+ van 7 mei 2023 op de website.

Morgen, 14 mei, begint de **dienst om 10:00 uur**. Bijbel: [Exodus 14:9-31](#) (NBV21), titel: Niet meer terug.

De dienst is ook te zien en mee te beleven via de **livestream** op www.meerkerk.nl.

GELOVEN BEGINT THUIS

De **Meerkids** en de **jongeren van X-pact** zijn van harte welkom in hun eigen diensten.

Voor de **programma's van Meerkids** morgen: zie de Weekinfo van 12 mei. *De Meerkids door de Week ligt zondag geprint bij de uitgang. En je vindt hem ook digitaal in de Weekinfo.*

Meerkerk

Als baptistengemeente neemt De Meerkerk de Bijbel als grondslag voor het leven. Zij gelooft dat het mooiste cadeau dat de mens ooit ontving, is dat God zélf – in Jezus Christus – naar de aarde kwam. Door zijn lijden, sterven en opstanding kunnen wij leven als bevrijde mensen in een open relatie met God en met elkaar.

Missie

We zijn een gemeenschap van mensen die geraakt zijn door de liefde van Jezus Christus. We weten ons geroepen Hem samen te volgen en van Zijn liefde te getuigen.

Activiteiten

Daarvoor zijn tal van activiteiten ontwikkeld voor alle leeftijden, waaronder de wekelijkse samenkomsten op zondagochtend om 10:00 uur.

Voor wie meer wil weten over het christelijk geloof organiseert De Meerkerk drie keer per jaar een Alpha Cursus. Kom je al een tijdje in de gemeente en wil je meer weten over De Meerkerk? Volg dan de Beta Cursus, ook die wordt drie maal per jaar gehouden. Voor meer informatie over de cursussen en je aanmelden, zie de website.

Kerkelijk centrum en correspondentie-adres:

Bennebroekerweg 515, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 562 65 63

U kunt ook **corresponderen** via e-mail: info@meerkerk.nl

webadres: www.meerkerk.nl

Kantoor:

Bennebroekerweg 517, 2132 MD Hoofddorp; tel: (023) 563 58 72

IBAN NL07 ABNA 0456 1173 26 RSIN 802147306

Preek door de week en PddW⁺ dagelijks per e-mail ontvangen?

Via onze website kun je je eenvoudig aanmelden voor deze service. In deze digitale versie kun je ook direct doorklikken naar de behandelde bijbelgedeeltes, om deze (uitgebreider) in de Bijbel door te lezen.

Of beluisteren via podcast? De Preek door de Week is van maandag tot en met vrijdag ook te beluisteren via de podcast. Je vindt 'm op Spotify, Apple podcast en Google podcast.